

Arrest

nr. 222 668 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BYTTEBIER
Rijselsestraat 26A
8210 LOPPEM**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat M. BYTTEBIER, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 november 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 20 april 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 januari 2016 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.2. Op 7 december 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 7 december 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/11/2015

In het kader van uw asielaanvraag werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 14 november 2017 van 14 uur tot 17.35 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester Byttebier Mieke, was aanwezig van 14.10 uur tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Ahmadzaïstam te behoren. U bent ongeveer achttien jaar geleden geboren in het dorp Spest in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam van de provincie Logar. U ging tot de zesde graad naar school en kunt lezen en schrijven.

Uw vader had een winkel met etenswaren. Omdat hij als winkelier naar de provinciehoofdstad ging en veel mensen kende die in zijn winkel kwamen, vroegen de taliban om voor hen te spioneren. Uw vader weigerde. Ze plaatsten een bom in de winkel waarbij uw vader omkwam en uw broer gewond raakte. U begon zelf te werken als kleermaker in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam. Op het einde van de maand ramadan plaatsten de taliban een bom aan het checkpoint van de politie dichtbij de klerenwinkel waar u werkte. Uw baas, zijn assistent en drie leden van de taliban die op dat moment in de klerenwinkel aanwezig waren, werden allen gearresteerd. De taliban dachten dat u hen misschien verraden had en stuurden u een dreigbrief ongeveer twintig dagen na de ontploffing waarin stond dat u zich bij hen diende aan te melden. Vijf dagen na deze brief kwamen de taliban bij u thuis langs en vroegen aan uw moeder om haar ongelovige zoon af te geven, hetgeen ze weigerde. U bleef nog tien dagen thuis en ging dan naar het huis van uw oom Habiburahman. U verbleef daar nog twintig dagen lang om ongeveer tien à vijftien dagen na het grote Eidfeest Afghanistan te verlaten.

U reisde via Iran naar België waar u ongeveer twee maanden later aankwam op 13 november 2015 en asiel aanvraag op 20 november 2015.

U vreest om bij terugkeer gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw taskara neer, alsook een brief van de maliks, een schoolrapport, een bewijs van inschrijving van uw school, een brief van uw schooldirecteur, een dreigbrief van de taliban, een kopie van een foto van het graf van uw vader, een foto van uw familie en de briefomslag waarin deze zaken naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 14 november 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten

dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over het door u voorgehouden profiel, over belangrijke personen, over belangrijke gebeurtenissen en over de omgeving waar u beweert uw hele leven te hebben doorgebracht zodanig veel hiaten bevatten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Pul-e-Alam.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 18 januari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 9 december 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2015/29064, dd. 18 januari 2016). Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 31 maart 1998 naar 1 januari 1995. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 13 november 2015 verklaarde minderjarig te zijn (inschrijvingsfiche DVZ) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 15 jaar op 08/05/1392 Afghaanse kalender (30 juli 2013 Gregoriaanse kalender), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

U doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid door incoherente verklaringen af te leggen over de taskara die u neerlegt ter staving van uw identiteit. U verklaart namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geen persoonlijke documenten mee had omdat u deze heeft achtergelaten in Afghanistan maar dat u uw best zou doen deze te laten opsturen (verklaring DVZ dd. 17/03/2016, p. 9). Bij het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat u uw originele taskara meenam uit Afghanistan maar onderweg verloor (CGVS, p. 5). Bij confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen, herhaalt u simpelweg uw verklaringen van het CGVS en zegt u dat u ook bij de DVZ reeds zei dat u uw taskara onderweg kwijtraakte (CGVS, p. 5). Dit overtuigt vanzelfsprekend niet. De verklaringen die u had afgelegd tijdens het invullen van de verklaring DVZ werden u namelijk nadien voorgelezen in het Pashtou en door u als goedgekeurd ondertekend (verklaring DVZ). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw identiteitsdocumenten doen opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts legt u een familiefoto neer waarop u als kind staat samen met uw gewonde jongere broer (CGVS, p. 2), twee ooms langs moederskant, twee zonen van die ooms en uzelf in het midden (CGVS, p. 32). Deze foto zou genomen zijn in uw dorp Spest in Logar (CGVS, p. 33). U verklaart eveneens nooit ergens anders te hebben gewoond dan in Afghanistan (CGVS, p. 31) en dat hetzelfde geldt voor uw familieleden die eveneens op deze foto staan (CGVS, p. 32). Op de achterzijde van de foto staat echter een stempel van het UNHCR Departure Centre van Hayatabad, een wijk van de Pakistaanse stad Peshawar. Bij confrontatie met deze bevindingen zegt u dat die stempel gemaakt is omdat het UNHCR hulp verleent aan gewonden en dat in dit geval deed in het districtscentrum van Logar (CGVS, p. 32) maar verklaart u niet te weten wat Hayatabad is, noch waarom het op de foto gestempeld staat (CGVS, p. 33). Uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt echter dat het UNHCR foto's gebruikt in Departure Centres om de begeleide terugkeerprocedure vanuit Pakistan naar Afghanistan te initiëren. Dat u geen zicht biedt op de oorsprong van de enige familiefoto die u neerlegt, waarop een stempel van Pakistan staat terwijl u verklaart uw hele leven tot uw vertrek naar België te hebben doorgebracht in Afghanistan, geeft uw geloofwaardigheid een heuse knauw.

Vervolgens blijkt ook uw kennis over Pul-e-Alam zodanig gering te zijn dat u allerminst aannemelijk maakt dat u heel uw leven daar heeft doorgebracht.

Daarbij moet tevens in rekening gebracht worden dat u beweert zes à zeven maanden lang in een winkel te hebben gewerkt in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam (CGVS, p. 3), waardoor er mag van worden uitgegaan dat u zowel veel op de baan was als heel wat contact moet hebben gehad met andere mensen. Uw gebrek aan kennis over enkele belangrijke personen en gebeurtenissen die plaatsvonden in uw regio de maanden en jaren voor uw vertrek valt dan ook zeer erg op.

Zo weet u weliswaar dat er een grote legerbasis genaamd Shank gelegen is in Pul-e-Alam (CGVS, p. 13) maar weet u niet welke buitenlanders er zitten, weet u niet of deze er nog steeds zijn en heeft u nooit iets gehoord over buitenlanders die wegtrokken (CGVS, p. 13). Nochtans hebben de Amerikaanse troepen zich in 2014 grotendeels teruggetrokken uit de Shankbasis in Logar, die nadien werd overgedragen aan het Afghaanse leger. U moet dagelijks deze basis zijn gepasseerd onderweg naar uw werk in Pul-e-Alam aangezien ze bij Abchakan op de hoofdweg ligt (CGVS, p. 13 & p. 20). Dat u dan niet eens op de hoogte bent van de grootscheepse terugtrekking van de buitenlandse militairen in 2014 uit een basis die zo dicht bij uw eigen dorp ligt en die u elke dag moest passeren, doet sterk twifelen dat u wel degelijk in Pul-e-Alam verbleef op dat moment. Dat u daarbovenop nog nooit gehoord heeft van de andere legerbasis die zich in het nochtans door u gekende Altamur bevindt (CGVS, p. 12) versterkt deze twijfel.

U kunt bovendien geen enkel voorbeeld geven van een buitenlandse organisatie die actief was in uw regio en de naam PRT zegt u evenmin iets (CGVS, p. 14). U zegt dat er niets werd gebouwd omdat het er onveilig was en de taliban het niet toelieten. Uw onwetendheid hierover spreekt boekdelen voor uw ongeloofwaardig verblijf in Logar. De Tsjechische PRT-eenheid in Pul-e-Alam en in Logar in het algemeen heeft namelijk jarenlang na de val van de taliban tal van werken en projecten uitgevoerd ter ondersteuning van de plaatselijke bevolking. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is gewoonweg frappant.

Verder herkent u af en toe een door het CGVS gevraagde naam maar blijkt telkens dat uw kennis niet verder reikt dan louter de naam. Zo geeft u aan dat Hasib Stanekzai en Dr Abdul Wakil kandidaten waren voor de verkiezingen van de provinciale raad (CGVS, p. 14) maar zegt u niets meer te weten over deze lokale persoonlijkheden en kunt u bijvoorbeeld evenmin duiden vanwaar ze afkomstig zijn (CGVS, p. 14). Nog frappanter is uw verklaring dat u niet weet of deze kandidaten reclame hebben gemaakt in uw eigen dorp (CGVS, p. 14), dat u niet met zekerheid kunt aangeven of er mensen uit uw dorp gestemd hebben bij die provinciale raadsverkiezingen (CGVS, p. 14) en dat u zelfs niet weet waar het mogelijk was om te gaan stemmen (CGVS, p. 15). Reden hiervoor is volgens u uw jeugdige leeftijd (CGVS, p. 15). Dit kan uiteraard niet overtuigen aangezien uit het leeftijdsonderzoek kan afgeleid worden dat u op het moment van de laatste verkiezingen reeds meerderjarig was. Van een meerderjarige mag zeker verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is van de zaken die zich afspelen in zijn eigen dorp. Dezelfde vaststelling wordt gemaakt wanneer het gaat over de burgemeester Ahmad Khan Ulfat. U herkent de naam en het feit dat hij burgemeester was (CGVS, p. 19) maar de concrete redenen van zijn ontslag – zijnde een grondconflict en een aanklacht van corruptie gemaakt door president Ashraf Ghani zelf – weet u niet (CGVS, p. 19-20). Dit is hoogst opmerkelijk, te meer daar dit gebeurde in juni 2015, een periode waarvan u beweert dat u werkzaam was in een winkel in de provinciehoofdstad (CGVS, p. 3). Er mag dan ook zeker verwacht worden dat u over zulke belangrijke gebeurtenissen zou hebben gehoord van andere mensen. Meer zelfs, u verklaart dat hij gewoon werd vervangen omdat dit nu eenmaal gebeurt in zo'n jobs (CGVS, p. 20). Dat u niet op de hoogte bent dat Ahmad Khan Ulfat allerm minst het geval was, is tekenend. De vaststelling dat u niet kunt uitweiden over de personen die u schijnt te kennen, toont aan dat de weinige, oppervlakkige, kennis die u wel etaleert, ingestudeerd is.

Farhad Akbari herkent u dan weer noch op foto noch bij naam (CGVS, p. 15). Nochtans nam deze militieleider zes jaar geleden de wapens op tegen de taliban in Logar en werd hij in augustus 2015, net voor uw vertrek uit Afghanistan dus, nog gearresteerd door het National Directorate of Security. Zijn broer Sayed Tooryali zegt u al evenmin iets (CGVS, p. 22). Dat deze naam bij u niet eens een belletje doen rinkelen, zaait opnieuw sterke twijfel over uw recent verblijf in Afghanistan.

Over de lokale politiecommandant Ghufran die in september 2014 in de provinciehoofdstad gedood werd met een magnetische bom antwoordt u eerst nog ontwijkend dat er veel personen zijn met de naam Ghufran maar moet u uiteindelijk toch toegeven dat u geen belangrijke Ghufrans kent (CGVS, p. 22). Dat het niet louter een kwestie is van zijn naam niet te kennen maar dat u nog nooit gehoord heeft van dit incident, blijkt wanneer u aangeeft dat u zich behalve het incident met commandant Sabz Ali geen enkel ander incident met de lokale politie (arbaki's) herinnert (CGVS, p. 21). Ook bij Qari Munir, een lokale talibancommandant, zegt u eerst nog dat er veel mensen zijn met die naam en dat het een talibanlid of iemand van uw dorp kan zijn maar herinnert u zich geen specifiek talibanlid dat Qari Munir heet (CGVS, p. 32).

Zo ook zijn er volgens u veel *Awal Khans* (CGVS, p. 32) maar kent u geen tribale oudere die zo heet (CGVS, p. 32), terwijl deze tribale oudere van het dorp *Abchakan* eind 2012 verwickeld was in een grootschalig grondconflict. Dat u enerzijds verschillende keren ontwijkend antwoordt en anderzijds geen enkele van deze belangrijke plaatselijke personen kent, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in *Logar*. Zelfs wanneer u *carte blanche* gegeven wordt om eender welke naam te geven van een persoon uit uw regio die tegen de taliban optrad, kunt u er geen enkele geven (CGVS, p. 15). U verklaart uiteindelijk ook dat u cricket volgt (CGVS, p. 34), maar wanneer u niet verder komt dan één cricketspeler te vermelden die afkomstig is uit *Logar*, terwijl net veel spelers uit de nationale ploeg uit *Logar* komen, krabbelt u terug en zegt u ineens dat u toch geen cricket volgt maar het enkel zelf speelt (CGVS, p. 34).

Deze ernstige hiaten in uw kennis van belangrijke personen die op verschillende manieren bekend zijn in uw regio, doen afbreuk aan uw beweerde verblijf in *Afghanistan*.

Bovenstaande vaststelling wordt verder bevestigd wanneer het CGVS polst naar enkele gebeurtenissen die plaatsvonden in uw regio. Een ontvoering van ontminers van het ontminingsbedrijf *HALO Trust* in 2015 zegt u niets (CGVS, p. 16, 24) hoewel dit niet eens een alleenstaand geval was. In 2015 werden meermaals ontminers gevat door de taliban. Zelfs een enorme opiumvangst door de politie in het nabijgelegen dorp *Abchakan* in mei 2015 zegt u niets (CGVS, p. 16). Over de twee incidenten die u zelf aanhaalt (CGVS, p. 3 en 16) en die zouden hebben plaatsgevonden toen u in een winkel werkte in de provinciehoofdstad blijven uw verklaringen opnieuw heel erg vaag. Over de eerste ontploffing zegt u niets te weten, gevolgd door de verklaring dat er soldaten stierven en gewond raakten om dit kort erna weer terug te nemen en te stellen dat u niet weet of er mensen gewond raakten (CGVS, p. 22-23). Zelfs over de ontploffing die de oorzaak zou zijn geweest van uw eigen problemen, weet u niet zeker of er mensen door gewond raakten (CGVS, p. 24-25).

Uw verklaringen over de taliban en hun activiteiten in uw regio kunnen evenmin overtuigen. U kunt maar twee voorbeelden geven van belangrijke talibanleden wier naam u hoorde, *Bismillah* en zijn assistent *Abdul Salam*, meer dan dat weet u niet (CGVS, p. 19). Wanneer het CGVS meer informatie vraagt over *Bismillah*, blijkt uw kennis echter niet ver te reiken. Zo weet u niet wat zijn vader deed (CGVS, p. 18), of zijn vader ook van *Mulayan* is (CGVS, p. 18) en of hij een andere job deed (CGVS, p. 18). U kunt evenmin een voorbeeld geven van een actie die *Bismillah* ondernam, dit omdat de taliban hun activiteiten 's nachts ondernamen (CGVS, p. 18). Het is niet ernstig dat u verklaart dat u nooit iets hoorde van hun activiteiten de dag erna (CGVS, p. 19).

Tot slot zijn er nog enkele ernstige lacunes in uw geografische kennis die er wederom toe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering uw hele leven in *Pul-e-Alam* te hebben doorgebracht. Zo heeft u nog nooit gehoord van het dorp *Sharafuddin* (CGVS, p. 21) dat nochtans tussen uw dorp *Spest* en de provinciehoofdstad ligt. Uw kennis blijkt verder te stoppen aan uw districtsgrens daar het district *Ahmadaba* – dat weliswaar in de provincie *Paktia* ligt maar op slechts enkele kilometer in vogelvlucht van uw dorp *Spest* – u absoluut niets zegt (CGVS, p. 34). Sterker nog, u kunt geen enkel district van de provincie *Paktia* opnoemen (CGVS, p. 34). Over het district *Chaharasyab* in de provincie *Kabool*, dat ook aan de provincie *Logar* grenst, hoorde u louter dat het de naam van een bazaar zou zijn zonder dat u weet waar die zich bevindt (CGVS, p. 35). Meer algemeen kunt u geen enkele provincie opnoemen waar er *Tadjieken* zijn, noch waar er *Hazara's* zijn (CGVS, p. 34), hetgeen opnieuw hoogst opmerkelijk is voor iemand die maandenlang in een winkel zou hebben gewerkt in de provinciehoofdstad van *Logar*. U kreeg uiteindelijk opnieuw *carte blanche* om iets te vertellen dat enkel iemand die in *Spest* gewoond heeft, kan weten, maar komt hier niet verder dan te zeggen dat er taliban zijn en er voor de rest niets is (CGVS, p. 35). Deze vage en ontoereikende verklaringen kunnen opnieuw niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district *Pul-e-Alam* gelegen in de provincie *Logar*. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in *Afghanistan* kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in *Pul-e-Alam* heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de *Vreemdelingenwet*.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2, p. 33). Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 31). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 33). U blijft bij uw verklaring dat noch u noch uw familie ooit ergens anders heeft gewoond dan in Pul-e-Alam (CGVS, p. 32, p. 33).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

De documenten die u neerlegt slagen er niet in bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. Omtrent uw taskara, de brief van de maliks, de brief van uw school, uw overige schooldocumenten, de kopie van de foto van het graf van uw vader en de dreigbrief van de taliban moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Uw verklaringen omtrent uw taskara en de familiefoto die u neerlegt werden hierboven reeds aangehaald ter bespreking van uw geloofwaardigheid. Wat betreft de briefomslag kan enkel worden vastgesteld dat deze uit Kaboel is verzonden met vermelding van een persoon uit het dorp Spest. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voer een schending aan van de volgende bepalingen:

- “• Schending van artikel 1a(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status vluchtelingen dd. 28 juli 1951 (goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953).*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*
- Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*
- Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.*
- Schending van artikel 3 EVRM.”*

Verzoeker verwijst naar de definitie van een vluchteling en stelt dat voor een gegronde vrees zowel een subjectief element, doch vrees volstaat. Hij legde tijdens zijn interview duidelijk uit dat eerst zijn vader werd gevraagd om te spioneren voor de taliban. Toen hij dit weigerde werd er een bom geplaatst rond zijn kraam waardoor hij in een bomaanslag om het leven kwam. Uiteindelijk werd verzoeker bedreigd door de taliban, om zich bij de taliban te melden. Niet omdat men dacht hem in te zetten als spion maar omdat men dacht dat hij de overheden had getipt toen zij het kraam, waar verzoeker normaal aan het werk was, zijn binnen gevallen en daar iedereen arresteerden, inclusief drie leden van de taliban. De afwezigheid van verzoeker in het kraam op dat ogenblik, gaf hen nog meer het idee dat hij hen had overgedragen aan de overheid. Aangezien verzoeker aldus dreigbrieven kreeg van de taliban, is het niet ondenkbaar dat zijn leven in gevaar is. Uit angst voor zijn eigen leven is hij gevlucht.

Verder licht verzoeker nog concreet toe als volgt:

“a. Uit de door u voorgelegde stukken blijkt de plicht tot medewerking niet (p.1).

Verwerende partij stelt dat de stukken die door verzoeker worden voorgelegd zijn gebrekkige medewerking aantonen.

Niets is minder waar, eenmaal hij naar België was gekomen heeft hij contact gezocht met zijn familie en gevraagd zo veel mogelijk stukken over te maken. Tijdens zijn eerste interview heeft hij daartoe zelfs de briefomslag, waarin deze werden opgestuurd, overgemaakt.

Gelet op zijn negatieve beslissing heeft hij zelfs nog gevraagd aan zijn moeder om de Taskara van haar en zijn overleden vader over te maken. Gelet op de korte termijn van beroep, werden deze via elektronische weg overgemaakt (stuk 3).

b. Er kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Afghanistan (p.1)

Reeds tijdens het tweede interview stelde verwerende partij dat het geen probleem was als verzoeker niet tot het moment van zijn vlucht in Afghanistan had verbleven...

Echter, verzoeker blijft bij zijn standpunt dat hij echt tot het moment van vertrek, zij het gedurende enkele dagen ondergedoken dat wel, heeft verbleven in zijn geboortestreek Spest in Afghanistan.

Verwerende partij vermeldt dat verzoeker essentiële zaken (zijn profiel, belangrijke personen, gebeurtenissen en omgeving) niet kon duiden.

Echter, verzoeker heeft tijdens zijn tweede interview alles verteld wat hij effectief wist. Kan het hem verweten worden dat hij, met een jonge leeftijd, niet alles wist van plaatsen, kampen van het Amerikaanse leger, politieke verschuivingen in Spest?

Alles wat verzoeker kon lokaliseren, daar heeft hij een uitleg over gegeven.

In bepaalde buurten of nabijgelegen dorpen was hij nog nooit geweest, hoe kan hij dan vermelden welke specifieke gebouwen of gebeurtenissen daar hebben plaatsgevonden.

Verzoeker is zijn land op jonge leeftijd ontvlucht, ondanks de leeftijdstest, houdt hij eraan vast dat hij nog minderjarig was. Het feit dat hij kon lezen en schrijven houdt niet in dat hij 'belezen' was. Hij kon inderdaad informatie geven over zijn leven, zoals hij geleefd en beleefd heeft in Afghanistan. Een leven dat zich afspeelde tussen zijn woonst te Spest en tussen zijn werk in het kraampje in het dorp...

Uit niets blijkt dat verzoeker ergens anders dan in Afghanistan heeft verbleven. Gelet op het klimaat in Afghanistan is het dan ook logisch dat verzoeker minstens de subsidiaire bescherming zou hebben gekregen.

Kan het duidelijker als verzoeker stelt dat hij kort na de bomaanslag op het kraam van zijn vader, zelf aangezocht werd door de Taliban en daardoor is ondergedoken en uiteindelijk met behulp van zijn oom de vlucht heeft genomen?

Hoe kan hij dan in een ander land hebben verbleven?

c. Leeftijd (p.2)

Verwerende partij stelt dat verzoeker oneerlijke verklaringen aflegde met betrekking tot zijn leeftijd.

Verwerende partij stelt dat verzoeker heeft aangegeven dat hij minderjarige was eens hij België is binnen gekomen. Verzoeker blijft er dan ook van overtuigd dat hij, op basis van de informatie van zijn Taskara, want daar dient men zich op te stoelen, de leeftijd van 16 jaar moet hebben gehad.

De leeftijdstest, welke een correctie heeft van minstens 2 jaar, zou hebben aangeduid dat verzoeker op het moment van zijn aankomst in België de leeftijd van 20,6 jaar had. Dat hierin verschillen aanwezig zijn tussen Europese standaarden en de standaard van verzoeker wordt buiten beschouwing gelaten...

Op die manier trekt verwerende partij ook de authenticiteit van de Taskara in twijfel...

d. Authenticiteit Taskara (p. 2)

Nergens blijkt uit dat de Taskara niet authentiek zou zijn, enige valsheid is ook niet aangetoond.

In tegendeel, ze vermeldt authentieke stempels en legalisaties o.a. van Ministry of Afghanistan / ambassade.

e. Incoherente verklaringen o.a. over de taskara (p.2)

Verwerende partij stelt dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt m.b.t. het meenemen van zijn Taskara bij zijn vlucht.

Op het moment van zijn vlucht, september 2015, had verzoeker zijn originele taskara bij zich. Echter, tijdens zijn vlucht, is hij deze verloren in Iran.

Er was echter wel een gekleurde kopie bij hem thuis aanwezig. Zijn oom is dan met de gekleurde kopie naar de ambassade gereden en heeft dan meegedeeld dat verzoeker een taskara nodig had maar dat dit een Engelse Taskara moest zijn (gelet op de leesbaarheid in België).

f. Foto UNCHR (p.2)

Verwerende partij stelt dat verzoeker vermoedelijk in Pakistan is geweest en dus toch Afghanistan heeft verlaten, gelet op de door hem voorgelegde foto waarbij op de achterkant een stempel staat vermeld van UNCHR.

Verzoeker houdt vast aan zijn verklaring. Hij is niet van Pakistan naar Afghanistan gereisd. Het is een foto die op de achtergrond van de GSM van zijn nonkel stond en die werd geprint. Zijn nonkel was naar Pakistan gereisd omdat één van de familieleden gewond was geraakt en in Pakistan werd verzorgd. Uiteindelijk werd daar een stempel op geplaatst door de organisatie UNCHR maar verzoeker is NOOIT in Pakistan geweest en heeft het gewonde familielid niet naar Pakistan begeleid.

Als verzoeker weet had van de waarde van de stempel en de problemen die dat meebrengt tijdens zijn asielerzoek, waarom zou hij deze dan voorleggen?

g. Gebrekkige kennis over Pul-e-Alam (p. 2)

Verwerende partij verwijt verzoeker een gebrekkige kennis van Pul-e-alam terwijl hij daar gedurende 6 à 7 maanden in een winkel gewerkt heeft.

Wat betreft de kennis over de streek kan verwezen worden naar punt (b).

Verzoeker houdt vol dat hij in Spest woonde en daar de streek het beste kende. Dat hij enkel naar Pul-e-alam trok voor zijn werk maar meer niet. Vandaar dat hij ook kon zeggen welke dorpen er op de weg naar Pul-e-alam lagen. Gewoon omdat hij er voorbijkwam.

h. Gebrekkige kennis legerbasis Shank in Pul-e-alam (p.2)

Tijdens zijn verhoor gaf verzoeker aan dat hij kennis had van de legerbasis Shank in Pul-e-Alam. Echter, hij is er nooit binnen geweest. Hij heeft geen specifieke interesse in het leger. Zo ook werd hij door zijn vader afgeraden om voor het leger dan wel de Taliban te gaan werken. Er was ook geen elektriciteit in het dorp dus ook geen televisie om het nieuws te bekijken noch een krant. Hoe kan hij dan op de hoogte zijn van de terugtrekking van de Amerikaanse troepen in 2014?

De verdere opsomming betreffende de gebrekkige kennis van verzoeker m.b.t. Afghanistan kan weerlegd worden via het voorgaande punt (b), mede gelet op zijn jonge leeftijd.

i. Zijn gebrekkige kennis van de streek in Afghanistan zorgt ervoor dat de gegronde vrees voor vervolging conform zijn asielerlaas niet au sérieux kan worden genomen.

Verzoeker blijft bij zijn asielerlaas en het trauma dat hij heeft meegemaakt, enerzijds door de bomaanslag op zijn vader, anderzijds door de arrestaties van drie personen van de Taliban in zijn kraampje en de navolgende gevolgen die er waren voor hem, doordat hij opgevorderd werd door de Taliban omdat men dacht dat hij spioneerde.

Verzoeker blijft aanhalen dat als er iets gebeurde in het dorp, hierover niet gecommuniceerd werd. Enkel wanneer er in de hoofdstad iets gebeurde, was dit algemeen en wijdverspreid.

j. Niet steeds gewoond in Spest (p. 4)

Verzoeker wenst dat verwerende partij er akte van neemt dat zijn moeder nog steeds in Spest woont en dit in het huis van waaruit hij gevlucht is en waarin hij gedurende een lange tijd ondergedoken leefde.

k. *Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden (p. 5).*

Verzoeker legt oprecht zijn stukken voor. Hij weet dat dit de juiste documenten zijn en dat deze ook origineel en authentiek zijn.

Verwerende partij stelt dat de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief is, door de authenticiteit ervan in vraag te stellen, terwijl verwerende partij niet eens aantoont dat deze niet authentiek zouden zijn! Er wordt enkel een waas gecreëerd dat deze documenten vals zouden zijn, terwijl daar geen enkele indicatie voor is.

Verzoekende partij vrees oprecht een terugkeer naar Afghanistan.

Los van de individuele vrees voor vervolging door de Taliban welke rust op verzoeker is het toch duidelijk dat het klimaat in Afghanistan niet goed zit. Getuige daarvan zijn de bomaanslag op het kraam van de vader van verzoeker. Verzoeker heeft een terechte vrees voor zijn leven, wat een verzoek tot asiel meer dan terecht maakt."

Ondergeschikt vraagt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst naar artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, als ook naar rechtspraak van het EHRM. Verzoeker is rechtstreeks van Afghanistan naar België gevlucht.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een kopie van de taskara van zijn moeder en vader neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, maakt op zich niet aannemelijk dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, volhardt verzoeker in zijn asielrelaas.

Hij ontkent zijn gebrek aan medewerking en meent dat de termijn om stukken over te maken te kort is in beroep. Verzoeker gaat echter zodoende voorbij aan het feit dat hij zo spoedig mogelijk alle mogelijke stukken moet voorleggen, zo mogelijk in origineel, en dit bij aanvang van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 16; Dossier overgemaakt aan het CGVS, stuk 17). Verzoeker blijft bij zijn standpunt dat hij alles heeft verteld, maar dit doet uiteraard geen afbreuk aan de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. De Raad kan verzoeker evenmin bijtreden dat hij nog minderjarig was, gelet op de beslissing van de dienst Voogdij van 18 januari 2016 waaruit blijkt dat hij meerderjarig is, omdat het leeftijdsonderzoek aangaf dat hij 20,6 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Het louter in vraag stellen van de omstandige motivering van de bestreden beslissing is geen ernstig verweer.

Het zich scharen achter een van de tegenstrijdige versies over de taskara die verzoeker al dan niet heeft meegenomen op zijn vlucht vanuit Afghanistan, heft de tegenstrijdigheid niet op. Ook over de familiefoto blijft verzoeker afwijkende verklaringen afleggen, aangezien hij in het verzoekschrift nu zelfs aangeeft dat hij niet op de foto staat met zijn gewonde jongere broer. Verder minimaliseert verzoeker de vaststellingen in verband met zijn gebrekkige kennis over Pul-e-Alam, de legerbasis Shank, zijn regio van herkomst, wat niet toelaat om de conclusie die de commissaris-generaal hieraan verbindt in een ander daglicht te stellen. Gelet op de incoherente verklaringen van verzoeker over tal van relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming en de gebrekkige kennis over zijn regio van herkomst, bestaat er wel degelijk een indicatie dat hij tekort komt aan zijn medewerkingsplicht.

Deze vaststellingen dienen tevens in rekening te worden gebracht bij de beoordeling van Afghaanse documenten, waarvan de authenticiteit op zich al moet worden gerelativeerd (Landeninformatie, stuk 15, nr. 19). Bijgevolg werpen ook de bij het verzoekschrift gevoegde kopieën, die gemakkelijk te fabriceren zijn, geen ander licht op de beoordeling van verzoekers asielaanvragen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 14 november 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over het door u voorgehouden profiel, over belangrijke personen, over belangrijke gebeurtenissen en over de omgeving waar u beweert uw hele leven te hebben doorgebracht zodanig veel hiaten bevatten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Pul-e-Alam.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 18 januari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 9 december 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2015/29064, dd. 18 januari 2016). Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 31 maart 1998 naar 1 januari 1995. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 13 november 2015 verklaarde minderjarig te zijn (inschrijvingsfiche DVZ) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 15 jaar op 08/05/1392 Afghaanse kalender (30 juli 2013 Gregoriaanse kalender), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

U doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid door incoherente verklaringen af te leggen over de taskara die u neerlegt ter staving van uw identiteit. U verklaart namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geen persoonlijke documenten mee had omdat u deze heeft achtergelaten in Afghanistan maar dat u uw best zou doen deze te laten opsturen (verklaring DVZ dd. 17/03/2016, p. 9). Bij het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat u uw originele taskara meenam uit Afghanistan maar onderweg verloor (CGVS, p. 5). Bij confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen, herhaalt u simpelweg uw verklaringen van het CGVS en zegt u dat u ook bij de DVZ reeds zei dat u uw taskara onderweg kwijtraakte (CGVS, p. 5). Dit overtuigt vanzelfsprekend niet. De verklaringen die u had afgelegd tijdens het invullen van de verklaring DVZ werden u namelijk nadien voorgelezen in het Pashtou en door u als goedgekeurd ondertekend (verklaring DVZ). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw identiteitsdocumenten doen opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts legt u een familiefoto neer waarop u als kind staat samen met uw gewonde jongere broer (CGVS, p. 2), twee ooms langs moederskant, twee zonen van die ooms en uzelf in het midden (CGVS, p. 32). Deze foto zou genomen zijn in uw dorp Spest in Logar (CGVS, p. 33). U verklaart eveneens nooit ergens anders te hebben gewoond dan in Afghanistan (CGVS, p. 31) en dat hetzelfde geldt voor uw familieleden die eveneens op deze foto staan (CGVS, p. 32). Op de achterzijde van de foto staat echter een stempel van het UNHCR Departure Centre van Hayatabad, een wijk van de Pakistaanse stad Peshawar. Bij confrontatie met deze bevindingen zegt u dat die stempel gemaakt is omdat het UNHCR hulp verleent aan gewonden en dat in dit geval deed in het districtscentrum van Logar (CGVS, p. 32) maar verklaart u niet te weten wat Hayatabad is, noch waarom het op de foto gestempeld staat (CGVS, p. 33). Uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt echter dat het UNHCR foto's gebruikt in Departure Centres om de begeleide terugkeerprocedure vanuit Pakistan naar Afghanistan te initiëren. Dat u geen zicht biedt op de oorsprong van de enige familiefoto die u neerlegt, waarop een stempel van Pakistan staat terwijl u verklaart uw hele leven tot uw vertrek naar België te hebben doorgebracht in Afghanistan, geeft uw geloofwaardigheid een heuse knauw.

Vervolgens blijkt ook uw kennis over Pul-e-Alam zodanig gering te zijn dat u allerminst aannemelijk maakt dat u heel uw leven daar heeft doorgebracht. Daarbij moet tevens in rekening gebracht worden dat u beweert zes à zeven maanden lang in een winkel te hebben gewerkt in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam (CGVS, p. 3), waardoor er mag van worden uitgegaan dat u zowel veel op de baan was als heel wat contact moet hebben gehad met andere mensen. Uw gebrek aan kennis over enkele belangrijke personen en gebeurtenissen die plaatsvonden in uw regio de maanden en jaren voor uw vertrek valt dan ook zeer erg op.

Zo weet u weliswaar dat er een grote legerbasis genaamd Shank gelegen is in Pul-e-Alam (CGVS, p. 13) maar weet u niet welke buitenlanders er zitten, weet u niet of deze er nog steeds zijn en heeft u nooit iets gehoord over buitenlanders die wegtrokken (CGVS, p. 13). Nochtans hebben de Amerikaanse troepen zich in 2014 grotendeels teruggetrokken uit de Shankbasis in Logar, die nadien werd overgedragen aan het Afghaanse leger. U moet dagelijks deze basis zijn gepasseerd onderweg naar uw werk in Pul-e-Alam aangezien ze bij Abchakan op de hoofdweg ligt (CGVS, p. 13 & p. 20). Dat u dan niet eens op de hoogte bent van de grootscheepse terugtrekking van de buitenlandse militairen in 2014 uit een basis die zo dicht bij uw eigen dorp ligt en die u elke dag moest passeren, doet sterk twifelen dat u wel degelijk in Pul-e-Alam verbleef op dat moment. Dat u daarbovenop nog nooit gehoord heeft van de andere legerbasis die zich in het nochtans door u gekende Altamur bevindt (CGVS, p. 12) versterkt deze twijfel.

U kunt bovendien geen enkel voorbeeld geven van een buitenlandse organisatie die actief was in uw regio en de naam PRT zegt u evenmin iets (CGVS, p. 14). U zegt dat er niets werd gebouwd omdat het er onveilig was en de taliban het niet toelieten. Uw onwetendheid hierover spreekt boekdelen voor uw ongeloofwaardig verblijf in Logar. De Tsjechische PRT-eenheid in Pul-e-Alam en in Logar in het algemeen heeft namelijk jarenlang na de val van de taliban tal van werken en projecten uitgevoerd ter ondersteuning van de plaatselijke bevolking. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is gewoonweg frappant.

Verder herkent u af en toe een door het CGVS gevraagde naam maar blijkt telkens dat uw kennis niet verder reikt dan louter de naam.

Zo geeft u aan dat Hasib Stanekzai en Dr Abdul Wakil kandidaten waren voor de verkiezingen van de provinciale raad (CGVS, p. 14) maar zegt u niets meer te weten over deze lokale persoonlijkheden en kunt u bijvoorbeeld evenmin duiden vanwaar ze afkomstig zijn (CGVS, p. 14). Nog frappanter is uw verklaring dat u niet weet of deze kandidaten reclame hebben gemaakt in uw eigen dorp (CGVS, p. 14), dat u niet met zekerheid kunt aangeven of er mensen uit uw dorp gestemd hebben bij die provinciale raadsverkiezingen (CGVS, p. 14) en dat u zelfs niet weet waar het mogelijk was om te gaan stemmen

(CGVS, p. 15). Reden hiervoor is volgens u uw jeugdige leeftijd (CGVS, p. 15). Dit kan uiteraard niet overtuigen aangezien uit het leeftijdsonderzoek kan afgeleid worden dat u op het moment van de laatste verkiezingen reeds meerderjarig was. Van een meerderjarige mag zeker verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is van de zaken die zich afspelen in zijn eigen dorp. Dezelfde vaststelling wordt gemaakt wanneer het gaat over de burgemeester Ahmad Khan Ulfat. U herkent de naam en het feit dat hij burgemeester was (CGVS, p. 19) maar de concrete redenen van zijn ontslag – zijnde een grondconflict en een aanklacht van corruptie gemaakt door president Ashraf Ghani zelf – weet u niet (CGVS, p. 19-20). Dit is hoogst opmerkelijk, te meer daar dit gebeurde in juni 2015, een periode waarvan u beweert dat u werkzaam was in een winkel in de provinciehoofdstad (CGVS, p. 3). Er mag dan ook zeker verwacht worden dat u over zulke belangrijke gebeurtenissen zou hebben gehoord van andere mensen. Meer zelfs, u verklaart dat hij gewoon werd vervangen omdat dit nu eenmaal gebeurt in zo'n jobs (CGVS, p. 20). Dat u niet op de hoogte bent dat Ahmad Khan Ulfat allerminst het geval was, is tekenend. De vaststelling dat u niet kunt uitweiden over de personen die u schijnt te kennen, toont aan dat de weinige, oppervlakkige, kennis die u wel etaleert, ingestudeerd is.

Farhad Akbari herkent u dan weer noch op foto noch bij naam (CGVS, p. 15). Nochtans nam deze militieleider zes jaar geleden de wapens op tegen de taliban in Logar en werd hij in augustus 2015, net voor uw vertrek uit Afghanistan dus, nog gearresteerd door het National Directorate of Security. Zijn broer Sayed Tooryali zegt u al evenmin iets (CGVS, p. 22). Dat deze naam bij u niet eens een belletje doen rinkelen, zaait opnieuw sterke twijfel over uw recent verblijf in Afghanistan.

Over de lokale politiecommandant Ghufran die in september 2014 in de provinciehoofdstad gedood werd met een magnetische bom antwoordt u eerst nog ontwijkend dat er veel personen zijn met de naam Ghufran maar moet u uiteindelijk toch toegeven dat u geen belangrijke Ghufrans kent (CGVS, p. 22). Dat het niet louter een kwestie is van zijn naam niet te kennen maar dat u nog nooit gehoord heeft van dit incident, blijkt wanneer u aangeeft dat u zich behalve het incident met commandant Sabz Ali geen enkel ander incident met de lokale politie (arbaki's) herinnert (CGVS, p. 21). Ook bij Qari Munir, een lokale talibancommandant, zegt u eerst nog dat er veel mensen zijn met die naam en dat het een talibanlid of iemand van uw dorp kan zijn maar herinnert u zich geen specifiek talibanlid dat Qari Munir heet (CGVS, p. 32). Zo ook zijn er volgens u veel Awal Khans (CGVS, p. 32) maar kent u geen tribale oudere die zo heet (CGVS, p. 32), terwijl deze tribale oudere van het dorp Abchakan eind 2012 verwickeld was in een grootschalig grondconflict. Dat u enerzijds verschillende keren ontwijkend antwoordt en anderzijds geen enkele van deze belangrijke plaatselijke personen kent, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Logar. Zelfs wanneer u carte blanche gegeven wordt om eender welke naam te geven van een persoon uit uw regio die tegen de taliban optrad, kunt u er geen enkele geven (CGVS, p. 15). U verklaart uiteindelijk ook dat u cricket volgt (CGVS, p. 34), maar wanneer u niet verder komt dan één cricketspeler te vermelden die afkomstig is uit Logar, terwijl net veel spelers uit de nationale ploeg uit Logar komen, krabbelt u terug en zegt u ineens dat u toch geen cricket volgt maar het enkel zelf speelt (CGVS, p. 34).

Deze ernstige hiaten in uw kennis van belangrijke personen die op verschillende manieren bekend zijn in uw regio, doen afbreuk aan uw beweerde verblijf in Afghanistan.

Bovenstaande vaststelling wordt verder bevestigd wanneer het CGVS polst naar enkele gebeurtenissen die plaatsvonden in uw regio. Een ontvoering van ontmiijners van het ontmiijningsbedrijf HALO Trust in 2015 zegt u niets (CGVS, p. 16, 24) hoewel dit niet eens een alleenstaand geval was. In 2015 werden meermaals ontmiijners gevat door de taliban. Zelfs een enorme opiumvangst door de politie in het nabijgelegen dorp Abchakan in mei 2015 zegt u niets (CGVS, p. 16). Over de twee incidenten die u zelf aanhaalt (CGVS, p. 3 en 16) en die zouden hebben plaatsgevonden toen u in een winkel werkte in de provinciehoofdstad blijven uw verklaringen opnieuw heel erg vaag. Over de eerste ontploffing zegt u niets te weten, gevolgd door de verklaring dat er soldaten stierven en gewond raakten om dit kort erna weer terug te nemen en te stellen dat u niet weet of er mensen gewond raakten (CGVS, p. 22-23). Zelfs over de ontploffing die de oorzaak zou zijn geweest van uw eigen problemen, weet u niet zeker of er mensen door gewond raakten (CGVS, p. 24-25).

Uw verklaringen over de taliban en hun activiteiten in uw regio kunnen evenmin overtuigen. U kunt maar twee voorbeelden geven van belangrijke talibanleden wier naam u hoorde, Bismillah en zijn assistent Abdul Salam, meer dan dat weet u niet (CGVS, p. 19). Wanneer het CGVS meer informatie vraagt over Bismillah, blijkt uw kennis echter niet ver te reiken. Zo weet u niet wat zijn vader deed (CGVS, p. 18), of zijn vader ook van Mulayan is (CGVS, p. 18) en of hij een andere job deed (CGVS, p. 18).

U kunt evenmin een voorbeeld geven van een actie die Bismillah ondernam, dit omdat de taliban hun activiteiten 's nachts ondernamen (CGVS, p. 18). Het is niet ernstig dat u verklaart dat u nooit iets hoorde van hun activiteiten de dag erna (CGVS, p. 19).

Tot slot zijn er nog enkele ernstige lacunes in uw geografische kennis die er wederom toe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering uw hele leven in Pul-e-Alam te hebben doorgebracht. Zo heeft u nog nooit gehoord van het dorp Sharafuddin (CGVS, p. 21) dat nochtans tussen uw dorp Spest en de provinciehoofdstad ligt. Uw kennis blijkt verder te stoppen aan uw districtsgrens daar het district Ahmadaba – dat weliswaar in de provincie Paktia ligt maar op slechts enkele kilometer in vogelvlucht van uw dorp Spest – u absoluut niets zegt (CGVS, p. 34). Sterker nog, u kunt geen enkel district van de provincie Paktia opnoemen (CGVS, p. 34). Over het district Chaharasyab in de provincie Kaboel, dat ook aan de provincie Logar grenst, hoorde u louter dat het de naam van een bazaar zou zijn zonder dat u weet waar die zich bevindt (CGVS, p. 35). Meer algemeen kunt u geen enkele provincie opnoemen waar er Tadjieken zijn, noch waar er Hazara's zijn (CGVS, p. 34), hetgeen opnieuw hoogst opmerkelijk is voor iemand die maandenlang in een winkel zou hebben gewerkt in de provinciehoofdstad van Logar. U kreeg uiteindelijk opnieuw carte blanche om iets te vertellen dat enkel iemand die in Spest gewoond heeft, kan weten, maar komt hier niet verder dan te zeggen dat er taliban zijn en er voor de rest niets is (CGVS, p. 35). Deze vage en ontoereikende verklaringen kunnen opnieuw niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin (...)."

"De documenten die u neerlegt slagen er niet in bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. Omtrent uw taskara, de brief van de maliks, de brief van uw school, uw overige schooldocumenten, de kopie van de foto van het graf van uw vader en de dreigbrief van de taliban moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Uw verklaringen omtrent uw taskara en de familiefoto die u neerlegt werden hierboven reeds aangehaald ter bespreking van uw geloofwaardigheid. Wat betreft de briefomslag kan enkel worden vastgesteld dat deze uit Kaboel is verzonden met vermelding van een persoon uit het dorp Spest. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afgaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen."

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Spest in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar, in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Spest in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker verwijst immers naar de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan, doch met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouden en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 31-33).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP